

[Johan Poulsen.]

beskæftigelse andre steder end i Island, indtil vi selv er i stand til at give dem beskæftigelse. Spørgsmålet om at beskæftige vore fiskere om bord i egne fartøjer er og bliver alfa og omega i den offentlige debat på Færøerne, indtil spørgsmålet er løst.

Som det fremgår af den højtærede finansministers fremsættelsestale samt af bemærkningerne til lovforslaget, har man i den kommende 5 års periode regnet med 50 mill. kr. eller ca. 10 mill. kr. pr. år til bygning af fiskerfartøjer, heraf 35 mill. kr. til større lineskibe og 15 mill. kr. til mindre fartøjer, hvad der svarer til ca. 30 skibe af den større type og ca. 20 skibe af den mindre. De helt store trawlere ønsker man ikke flere af foreløbig.

Færøernes Realkreditinstitut yder som bekendt førsteprioritetslån i færøske fiskerfartøjer op til 50 pct. af vurderingsværdien, 20 pct. fås som lån af statskassen og 20 pct. som tilskud fra den færøske landskasse, medens de resterende 10 pct. er rederens egenkapital. Institutets samlede udlån var pr. 31. december 1958 7,3 mill. kr. De lån, instituttet hidtil har givet, har været kontante lån. Da disse kontante lånemidler er ved at være opbrugt, ønsker instituttet nu i overensstemmelse med § 10 i lov nr. 60 af 12. marts 1955 at påbegynde udstedelse af kasseobligationer til finansiering af udlån, således at udbygningen af fiskerflåden kan fremskyndes mest muligt.

Inden for investeringsprogrammet er der som nævnt regnet med 50 mill. kr. til fiskerfartøjer. Heraf vil de 25 mill. kr. være at yde som førsteprioritetslån af realkreditinstituttet, men da instituttet herudover allerede har givet tilsagn om lån på omkring 13 mill. kr., vil der i alt være et behov for 38 mill. kr., som må tilvejebringes ved salg af kasseobligationer, og disse må hovedsagelig afsættes på det danske marked. Da det i hvert fald til at begynde med drejer sig om salg af ukendte papirer, er det nærliggende at regne med et ved salget uforholdsmæssig stort kurstab. For at stabilisere kursen vil det være nødvendigt, at staten yder garanti for obligationernes forrentning og tilbagebetaling. For at lette salget af obligationerne har Danmarks nationalbank givet tilsagn om at give banker og sparekasser adgang til at belåne obliga-

tionerne i Danmarks nationalbank efter samme regler som for obligationer udstedt af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, Byggeriets Realkreditfond og Provinsbankernes Realkreditfond.

Sammenfattende kan man udtrykke det sådan: finansieringen af et investeringsprogram på de nævnte 190 mill. kr. vil på grundlag af gældende lovgivning og praksis fordeles mellem de interesserede instanser med følgende beløb: statskassen med i alt ca. 56 mill. kr., den færøske landskasse med i alt ca. 38 mill. kr., de færøske kommuner med i alt ca. 25 mill. kr. og Færøernes Realkreditinstitut med ca. 28 mill. kr. Hertil kommer privat færøsk finansiering, anslået til 43 mill. kr. Den færøske landskasses indtægter er budgetteret til ca. 18 mill. kr. Landskassens gæld udgjorde pr. 31. marts 1958 6,2 mill. kr. Dens andel til gennemførelse af investeringsprogrammet kan sættes til 8-9 millioner årligt; heraf vil den gennem sine løbende indtægter kunne dække 4 mill. kr. årlig, medens de resterende 4 mill. kr. må tilvejebringes ved optagelse af lån på det danske kapitalmarked. For at muliggøre den færøske landskasses lånoptagelse vil det være nødvendigt at søge etableret en ordning, hvorefter staten yder garanti for de af landskassen optagne lån.

Som det vil fremgå af det anførte, vil det være ugørligt for den færøske landskasse at gennemføre hele sin andel af investeringsprogrammet over budgettet. Optagelse af lån vil være nødvendig. Derimod må naturligvis de til lånenes forrentning og afdrag nødvendige beløb påføres de årlige lagtingsfinanslove. Noget tilsvarende gælder kommunerne. Da de fleste færøske kommuner er små og uden større indtægtsmuligheder, er det nødvendigt f. eks. ved havnebyggeri, ved udbygning af el-værker o. s. v. at dække en væsentlig del af deres anlægsudgifter ved lån af Kreditforeningen af Kommuner i Danmark ved statens og lagtingets garanti. Der var under forhandlingerne enighed om, at en sådan garanti måtte omfatte landsstyrets lånoptagelse til havneanlæg, til vejanlæg og til støtte til bygning af skibe.

Det foreliggende investeringsprogram synes at tage mest sigte på at fremme produktionen, hvad der er udmærket og tiltrængt. Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom